

Editorial núm. 41

Pausa 41 (2019)

Coincidint amb el naixement de la Sala Beckett, fa 30 anys apareixia també el primer número de la revista (*Pausa.*) amb la voluntat de *construir un indret on la reflexió teòrica i la pràctica artística, solitàries però solidàries, individuals però col·lectives, hi visquin plegades*. Des d'aleshores la revista ha viscut diferents etapes, amb alguns períodes llargs d'inactivitat, però s'ha mantingut sempre fidel al seu compromís amb les arts escèniques contemporànies. Per això és un motiu d'alegria per a nosaltres haver aconseguit finalment traspasar tot l'històric de la revista al format digital. D'aquesta manera tots els continguts d'aquests 41 números (més de sis-cents articles, entrevistes, ressenyes i textos dramàtics) ja es troben disponibles en línia i de manera gratuïta.

Però si alguna cosa tenim clar és que el present i futur de la revista cal construir-los dia a dia, vinculant-los a la nostra realitat. És per això que aquest número 41 que ara us presentem, i que conté els materials apareguts durant l'any 2019, continua apostant per la línia iniciada als darrers números, en què intentem reivindicar el fet escènic des d'un enfocament el més transversal possible. Per aquest motiu, hem apostat decididament per la publicació de diversos materials que ofereixen una visió molt àmplia i plural del fet escènic. En aquest sentit cal entendre la publicació de *La veu del cos-que-dansa*, de Bojana Kunst, que continua la línia d'interès per la dramaturgia de la dansa alhora que ens permet llegir per primer cop a la nostra revista, i també per primera vegada en català, una veu essencial de la reflexió escènica contemporània com és la filòsofa i teòrica eslovena.

En aquesta mateixa línia, ens sembla molt pertinent la publicació de la traducció de *Performance, matrimoni i nacionalitat*, ponència que Marc Villanueva Mir, membre del consell de redacció de (*Pausa.*), va llegir al simposi «Theôria» celebrat el passat mes de juliol a l'Institut für Angewandte Theaterwissenschaft de Gießen. I ens sembla pertinent per la manera com entén el concepte de performativitat, més proper al punt de vista de l'anàlisi sociològica i allunyant-se de les estrictes fronteres de les arts escèniques més tradicionals.

Seguint amb la línia d'obertura de la revista a nous llenguatges escènics, que fins ara no havíem tingut gaire en compte, iniciem també el dossier «Dramatúrgies del circ», que coordinaran plegades Vivian Friedrich i Georgina Surià. Aquesta darrera és l'encarregada d'entrevistar Blai Mateu, un dels fundadors de la companyia Baró d'Evel, que els darrers anys ha aconseguit donar visibilitat al circ contemporani a Catalunya.

Però no ens oblidem tampoc del teatre d'arrel més textual. Per això hem volgut dedicar un dossier a Gabriel Calderón, amb una conversa de l'autor i director uruguaià amb Carles Batlle i alguns alumnes de l'Institut del Teatre, així com un article d'un altre nom destacat de la dramaturgia textual contemporània com és Sergio Blanco, que serveix de presentació de la trajectòria de Calderón. Blanco està present en aquest número per partida doble, ja que també ens ha semblat interessant acostar-nos a la figura d'aquest inclassificable autor i director francouruguaià amb una altra conversa d'aquest amb Carles Batlle a l'Institut del Teatre, on explora àmpliament el concepte d'autoficció, tan present a les seves darreres propostes escèniques. Des de l'altra banda del Río de la Plata, ens arriba *Subjetividad i emoció*, un article de Javier Daulte, el qual, a partir de la seva prolífica i extensa pràctica com a dramaturg, director d'escena i pedagog, s'atreveix a tractar el tema de la subjectivitat al teatre i desenvolupa el concepte de *desorganització emocional*. Canviant d'àmbit geogràfic i lingüístic, Enric Monforte completa el dossier dedicat a debbie tucker green (amb minúscula per voluntat de la pròpia autora) que havíem iniciat al número anterior amb un repàs a la trajectòria de l'autora britànica i la seva particular posició a les fronteres del gènere i la raça.

Com sempre, esperem que tot plegat sigui del vostre interès i us convidem a contactar amb nosaltres a través del correu electrònic pausa@salabeckett.cat per fer-nos arribar qualsevol tipus de comentari, suggeriment o proposta.

Desembre de 2019

La veu del cos-que-dansa, de Bojana Kunst

Performance, matrimoni i nacionalitat, de Marc Villanueva Mir

Tancar els ulls i tirar endavant, una conversa entre Georgina Surià Gudel i Blai Mateu Trias

«El dramaturgo es un traductor inverso, trabaja en una lengua que nunca va a ser la final.» Una xerrada de Carles Batlle amb Gabriel Calderón

Dramaturgia de l'altre lloc, de Sergio Blanco

«Ser y no ser al mismo tiempo.» Una conversa entre Carles Batlle i Sergio Blanco

Subjetividad y emoció, de Javier Daulte

Experimentació formal, ètica i representació al teatre de debbie tucker green, d'Enric Monforte

Entrada anterior

La veu del cos-que-dansa

Últims números

[Veure'ls tots](#)

(Pausa.)

[Textos legals](#)

[Política de cookies](#)

© 2020 revista pausa. Tots els drets reservats

[Qui som](#)

[Enllaços d'interès](#)

**Diputació
Barcelona**

Institut del Teatre

Contacte:
pausa@salabeckett.cat